

Buletinul de știri NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1135

15.12.2024 (135)

Educația unui geniu al răului

de Gerhard Lauck

Partea 1

Introducere

Cei de la Reader's Digest m-au numit odată geniu malefic!

Când am citit prima dată acest articol, am râs în hohote. Mi s-a părut hilar. Dar ceea ce m-a făcut să râd cu adevărat a fost următorul lucru: Autorul părea absolut serios!

În mod ciudat, o altă revistă, *Der Spiegel*, l-a citat pe primarul orașului meu spunând că sunt un *cetățean model*!

Care a fost adevărul: geniu malefic sau cetățean model?

Răspunsul la această întrebare depinde de persoana pe care o întrebați. Ca toată lumea, am prieteni și dușmani. Spre deosebire de majoritatea oamenilor, *dușmanii mei încearcă uneori să mă omoare*!

O tentativă de asasinat împotriva mea a fost aproape reușită...Cu altă ocazie, când am depus mărturie într-un proces de terorism, poliția a sporit securitatea din cauza îngrijorării legate de o posibilă tentativă de asasinat.

Am fost directorul unei organizații private cu sediul în Statele Unite. Am oferit un sprijin substanțial disidenților clandestini non-violenți din Europa, atât în timpul, cât și după Războiul Rece.

Semnificația muncii mele este recunoscută în multe documente guvernamentale, inclusiv în scrisori semnate de omologii europeni către trei membri ai cabinetului

prezidențial american, Biroul Oval și directorii FBI și CIA.

Activitatea mea a beneficiat de o amplă acoperire mediatică.

Printre acestea se numără interviuri televizate la *CBS Sixty Minutes*, *ABC-Frontline*, *O Globo* (Brazilia), KRO (Țările de Jos), televiziunea de stat maghiară și *Spiegel TV* (Germania). Multe alte programe au relatat despre activitatea mea fără interviu.

Sunt prezentat în mod proeminent în documentarul televiziunii suedeze *Wahrheit macht frei!* Acest film a fost difuzat într-o duzină de țări.

Acoperirea în presa scrisă include un interviu lung în ediția britanică a revistei *Reader's Digest* (intitulat "*Geniul malefic al neonaziștilor germani*") și articole pe prima pagină în *Los Angeles Times*, *Hamburger Morgenpost*, *The Omaha World-Herald* și *Lincoln Journal-Star*.

Alte articole despre activitățile mele au apărut în următoarele ziare: *The Chicago Tribune*, *The New York Times*, *The Washington Post*, *The Dallas Morning Star*, *The Buffalo News*, *The Spotlight*, *The Times* (U.K.), *Spectrum* (U.K.), *The News Herald*, *Independent* (U.K.), *Morgenposten*, *Fyens Stiftstidende* (Danemarca), *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, *Der Spiegel*, *Die Welt am Sonntag*, *Berliner Morgenpost*, *Süddeutsche Zeitung*, *die tageszeitung*, *Der Tagesspiegel*, *Berliner Zeitung* și *Offenbach Post*.

Numele meu este menționat în șaptesprezece cărți în șasezeci de limbi. Unele dintre ele dedică un întreg capitol sau chiar mai mult activității mele.

Cariera mea în afaceri a început mai târziu.

Când am obținut cel mai mare punctaj la test din istoria companiei, CEO-ul milionar a fost atât de impresionat încât m-a angajat pe loc. M-a instruit personal. Am devenit vicepreședintele său de marketing. Această pregătire și această experiență reprezintă fundamentul cunoștințelor mele în domeniul afacerilor.

Am fost, de asemenea, un antreprenor. Printre numeroasele mele întreprinderi se numără: publicarea a sute de cărți în mai multe limbi, import/export, un site web de comerț electronic (care figurează pe locul 1 pe Google) și găzduire web. Unul dintre cele mai importante trei servere de internet din țară a raportat odată că am fost unul dintre primii zece distribuitori de site-uri web.

Aceste memorii descriu cariera mea de activist politic și om de afaceri.

Fiecare carieră m-a învățat ceva nou. Am adus aceste cunoștințe cu mine în cariera următoare. Această experiență în diverse domenii a fost o sursă atât de educație, cât și de divertisment. Am învățat, dar am și râs.

Dincolo de asta, am o datorie civică. Când eram în școala primară, încă mai juram credință steagului Statelor Unite ale Americii și republicii pe care o reprezintă. În fiecare zi.

În prezent, așa-numitul "război împotriva terorismului" este folosit ca pretext

pentru a submina Constituția SUA. Unele dintre experiențele mele de dinainte de 11 septembrie 2001 dezvăluie precedente periculoase încă de pe atunci.

Trebuie să lucrăm împreună pentru a face față acestei amenințări comune. Indiferent de orice diferențe politice. Acesta este unul dintre motivele pentru care nu am scris această carte ca pe o diatribă ideologică.

Gerhard Lauck
30 ianuarie 2014

Capitolul I

Tinerețea mea

Se vede că ești fiu de inginer!

Un prieten la inspecția unui grajd
pe care i-am construit-o din resturi de cherestea.

Concepție sau construcție?

A fost o noapte romantică la lumina lunii. Le dădusem dormitorul nostru bunicilor tăi, care veniseră să ne viziteze. Anticoncepționalele erau acolo și nu am vrut să-i deranjăm. Nu ne mai doream cu adevărat copii. Dar ne-am gândit că înăcar o dată nu ar strica. Doamne, ne-am înșelat!

Mama mea

Nu ai fost NĂSCUT! Ai fost CONSTRUIT într-un laborator. Am luat trupul unui monstru, picioarele unui schior norvegian cu schiurile încă în picioare și capul unui criminal de război nazist și le-am cusut pe toate laolaltă.

Tatăl meu

Nu știu care versiune este adevărată. Eram prea tânăr ca să-mi amintesc.

Copilăria mea

Cele mai vechi amintiri ale mele sunt legate de prima mea casă.

Această proprietate de la țară includea o casă de piatră cu două etaje și ferestre franțuzești. Aceasta fusese construită la comandă de un inginer pentru propria familie. Suprafața avea sute de pini, o livadă de meri, un catarg înalt de șaptezeci de metri și un iaz de beton de zece mii de galoane. Iazul se afla în mijlocul unei curți înconjurată de copaci, arbuști și flori. (Proprietarul anterior ținea un aligator de 1,5 metri în acel iaz. Ne-am mulțumit cu o mie de peștișori aurii).

Prima mare realizare de care îmi amintesc este că am ieșit din pătuțul meu de bebeluș, am mers la baie și am folosit toaleta. Totul de unul singur! Am fost destul de impresionat de mine însumi.

Am început să vorbesc abia la vârsta de patru ani. Nu aveam nevoie să vorbesc. Tot ce trebuia să fac era să arăt cu degetul, iar frații mei mai mari îmi aduceau tot ce doream.

Mama mea era îngrijorată de acest lucru. L-a întrebat pe doctor. Acesta i-a răspuns: *Nu vă faceți griji! Odată ce va începe să vorbească, nu-l vei mai putea face să tacă!* - Avea dreptate!

Până în ziua de azi, uneori trebuie să le explic oamenilor că sunt de fapt destul de taciturn. Trebuie să mă *forțez* să vorbesc pentru a-mi învinge timiditatea inerentă. De aici *aparenta* mea vorbăreală... Această explicație atrage aproape întotdeauna un zâmbet. Nu înțeleg acest lucru. Este o problemă serioasă!

Părinții mei mi-au spus că, atunci când am început în sfârșit să vorbesc, am vorbit în propoziții complete. Două dintre primele mele contribuții la tezaurul de mare oratorie al omenirii includ:

O să-ți tai capul și o să-ți fac un ochi vânăt!

Influențele duble ale Lumii Vechi și ale Lumii Noi sunt evidente aici.

Și

Te urăsc!

Tatăl meu nu a fost de acord cu acest limbaj puternic și m-a pedepsit. Mi-am reformulat cu înțelepciune răspunsul: *Nu-mi place de tine!*

Poveștile mele de culcare

În timpul Marii Crize, părinții mei nu aveau bani. Când aveam 12 ani, mi-au spus că trebuie să nu mai beau lapte. Trebuia să beau cafea în schimb. Laptele era prea scump. Trebuia să-l păstrăm pentru frații mei mai mici.

Dar m-am distrat foarte mult în copilărie. Am vânat și am pescuit mult. Alocația

mea era plătită în muniție. Nu trecea aproape nicio zi în care vânatul pe care îl împușcam sau peștele pe care îl prindeam să nu ajungă pe masă, măcar ca garnitură, dacă nu ca fel principal.

Tatăl meu

Poveștile mele de culcare constau în mare parte din relatările tatălui meu despre aventurile sale din copilărie. Aceste povești făceau mult mai mult decât să distreze un băiețel. Ele insuflau un *sentiment de familie*.

Poveștile sale includeau adesea și alte rude, pe unele dintre ele nu le întâlnisem niciodată în persoană. *Familia mea extinsă* includea rude și strămoși atât în viață, cât și decedați. Acest lucru era valabil pentru ambele părți ale *familiei* mele *apropiate*, care era foarte unită și împărtășea aceeași etnie.

Iată câteva dintre ele.

Am avut două bărci cu pânze. Unul avea o velă supradimensionată. Era foarte rapidă. Dar dacă încercam să o întorc, se răsturna și mă arunca în apă. Așa că traversam lacul, saream din el, îl întorceam și mă întorceam... Celălalt velier putea să se întoarcă într-o clipă. Când mă jucam de-a "prinderea" cu bărci mai rapide, nu mă puteau prinde niciodată. Mă întorceam în ultima secundă și scăpam.

* * * * *

Odată am văzut un șarpe în mlaștină. Am văzut că era otrăvitor, așa că l-am omorât. Mai târziu m-am simțit prost. Nu era o amenințare pentru nimeni în mlaștina aceea. Avea și el dreptul să trăiască.

* * * * *

Odată am fost la vânătoare cu un prieten și un puști nou. Puștiul cel nou m-a tachinat: Pun pariu că nu poți nimeri conserva aia de roșii de acolo. Am tras. Cutia nu s-a mișcat. Ha! Ai ratat!, a râs el. Mai bine te-ai uita mai atent la conserva aia, m-a sfătuit prietenul meu. Așa a făcut. Am nimerit cutia atât de bine încât aceasta nu s-a mișcat când glonțul a lovit-o.

* * * * *

O cioară a fost deșteaptă. Întotdeauna a rămas în afara razei de acțiune a pistolu-

lui meu 22. Într-o zi am adus un 25 și l-am nimerit. Apropo, ciorile pot număra până la trei. Dacă doi vânători se duc în spatele unei jaluzele și doi pleacă, cioara știe că mai este unul acolo. Dar dacă intră patru și ies trei, cioara se încurcă.

* * * * *

Bunicul tău era un expert în noduri. În timpul depresiunii, era plătit cu 10 dolari/oră pentru a face noduri complicate pe podiumul unei scene, în întuneric total.

Tatăl meu știa și el o mulțime de noduri. Încă îmi amintesc cum să fac nodul de alunecare în formă de opt, folosit pentru a lega canoea de partea de sus a mașinii noastre... Mai mult decât atât, îmi pot lega și șireturile de la pantofi! Lasă-mă să-ți spun că, pe vremea când eram copil, nu a fost ușor să înveți să faci asta. Ceva de genul unui iepure care sare peste un buștean și coboară într-o gaură.

* * * * *

Când eram copil, un bilet la cinematograful costa 5 cenți. Îmi amintesc că împreună cu un alt copil am mers să vedem "Fantoma de la Operă." Când monstrul a apărut pe ecran, toată lumea din sală a tresărit de groază. Cu excepția mea. Nu mi-a fost frică. Monstrul îmi amintea de unchiul meu George.

Era fierar și urât ca naiba, dar era un tip de treabă. Mâinile lui erau atât de calde încât putea să ridice un metal fierbinte care ți-ar fi ars mâinile sau pe ale mele și să nu se ardă.

Obişnuia să se îmbete în fiecare vineri seara. Într-o seară de vineri s-a îmbătat ca de obicei și a ieșit de pe bordură în fața unei mașini. A murit pe loc. Dar a fost un mod bun de a pleca.

Bineînțeles, mă trag din *cealaltă* parte a familiei când vine vorba de aspectul fizic... Tatăl meu, alias "FW", nu era întotdeauna diplomat când venea vorba de descrierea aspectului personal. Când și-a văzut primul nou-născut, a comentat că arată ca o "veveriță jupuită". Mama nu s-a amuzat deloc.

* * * * *

Mătușa ta, Liza, a fost o fată bătrână. Avea la ea un Derringer în caz că cineva încerca să se dea la ea. Dar era atât de urâtă încât nu avea nevoie de el. Oricum, era o investitoare isteată. Chiar dacă a lucrat doar ca secretară, a reușit să acu-

muleze o avere de multe mii de dolari de-a lungul vieții sale.

Îmi amintesc de acel Derringer, precum și de o "cutie de piper" cu șase țevi și de alte arme. Un revolver fabricat în Franța la mijlocul secolului al XIX-leath nici măcar nu avea percutor. Percutorul era încorporat în gloanțe! Mai aveam doar câteva gloanțe din acelea. Mai târziu am aflat că gloanțele valorau chiar mai mult decât arma... Am aflat mai târziu că banii ei i-au permis tatălui meu și fraților săi să meargă la facultate. Această moștenire a durat bunicilor o jumătate de secol! A cheltuit ultimii bani cu doar un an înainte de a muri.

* * * * *

Tatăl meu, bunicul tău, a pus un fermier să dragheze un teren în mijlocul unei mlaștini. Apoi a construit o cabană pe el. Întotdeauna ne petreceam toată vara acolo. Principalul avantaj, în afară de vânătătoare și pescuit, era că putea să dea petreceri zgomotoase acolo în anii 1920 fără să deranjeze vreun vecin. Uneori, adulții ne trezeau pe noi, copiii, în loc să ne trezească pe noi!

Când coboram dimineața, vedeam pe pereți desene în cărbune care nu fuseseră încă spălate.

La aceste petreceri veneau unele vedete celebre de vodevil și de film. Odată, o bătrână dură, prietenă a bunicii, s-a uitat la un actor celebru pentru rolurile de dur din filme și l-a provocat: Mie nu mi se pare că ești așa de dur! Pun pariu că te pot face să spui lînchiule." Apoi l-a imobilizat la podea. Nu l-a lăsat să se ridice până când nu a spus lînchiule."

Era mult mai mare decât o "căsuță"! Mulți ani mai târziu, toată zona fostei mlaștini a devenit o comunitate închisă cu acces restricționat!

Îmi amintesc câteva nume, dar refuz să le dezvălui și să pun pe cineva într-o situație jenantă... În plus, am și eu rude atât celebre, cât și infame. Odată, directorul general a așezat un ziar pe biroul meu, în fața mea. I-am aruncat o privire rapidă. Un nume foarte asemănător cu al meu era subliniat cu cerneală roșie. Am murmurat întâmplător: *Cine știe, poate că este una dintre rudele mele nebune!* și m-am întors la ceea ce făceam. Subiectul nu a mai apărut niciodată.

* * * * *

Trei generații din familia noastră au fost împușcate, în trei războaie diferite, pe sau deasupra aceluiași petic de pământ destul de mic.

Războaiele au fost Războiul franco-german din 1870/1871, Primul Război Mondial și al Doilea Război Mondial. Teritoriul în cauză era Alsacia-Lorena. Când eram tânăr, glumeam că, dacă va trebui vreodată să merg la război, ar fi bine să lupt în altă parte... Din partea mamei mele există o poveste oarecum similară despre două rude care se presupune că s-au ucis reciproc în luptă fără să știe că erau rude îndepărtate.

Desigur, orice poveste transmisă din generație în generație din gură în gură trebuie luată cu un grăunte de sare. Dar am reușit să verific unele dintre ele.

În orice caz, ele sunt încă o parte importantă a patrimoniului nostru cultural. De exemplu, Iepurașul de Paște este o poveste frumoasă, chiar dacă este în mod evident ficțiune. Spre deosebire de, să zicem, Moș Crăciun, pe care l-am văzut cu toții cu ochii noștri de multe ori.

* * * * *

Unchiul tău a avut parte de multă acțiune în cel de-al Doilea Război Mondial. A fost artilerist în turela de sus a unui bombardier B-52. Când s-a întors acasă după război, bunicul a observat o gaură în jacheta lui de piele de oaie. Și-a certat fiul! De ce a făcut o gaură într-o jachetă atât de frumoasă! Armata a fost destul de drăguță să i-o dea. Această tiradă a continuat o vreme. În cele din urmă, unchiul tău spune: "Tată, îmi pare rău. Dar nu m-am putut abține. Acolo am fost împușcat!

I s-a oferit o inimă purpurie, dar a refuzat-o. A spus că alți băieți au fost răniți mult mai grav și că o meritau mai mult decât el.

FW încă mai purta acea jachetă când mergeam la vânătoare, pe vremea când eram încă adolescent. Mai târziu, a "depășit-o" și i-a tăiat mânecile!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERKAMPFES AUßERLANDS- UND AUFBAUORGANISATION
Erscheinung 1934 April 1934 (133)

Der Kampf geht weiter !

Seit fünf Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Tatkraft und der Kraft der Tatkraft. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf der ganzen Welt!
Ideen von Massenmord, Völkermord, Verfolgung und Verleumdung haben nicht nur gewonnen, das kann die gesamte Welt unserer Zeit bezeugen. Adolf Hitler ist nicht tot.

Alle Nationalsozialisten und sonstigen arischen Völker- und Rassenmenschen sollen sich zu einem Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des bürgerlichen Völkermords ist heute noch nicht geringer als in der Vergangenheit.

Der sowjetische Diktator ist ein Schurke, der Völkermord - gegen alle weißen Völker (V-) zu begreifen, seine Mittel und Einrichtungen, Überführung und Konzentration.

Ob "Hug" oder "Hug", ob im Wahlkampf oder im Straßkampf, ob als Propagandamaterialien verteilt oder auf einem Schindenschiff an Bord der Nationalsozialisten ist seine Pflicht!

Hut Hitler!
Gottfried Lauck

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

Buletinul de ştiri NS
www.nsdapao.org
#1005 18.04.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Raportul de faţă
Interviu cu Molly
Partea a treia

NSK: Proiectele tale actuale sunt, evident, legate de filozofie şi artă.

Vă rugăm să descrieţi opinia dumneavoastră cu privire la impactul acestor subiecte în politică.

Molly: Ei bine, încerc să mai actualizez galeria foto, dar în principal mă concentrez pe Adolf Hitler şi Armata omenirii (www.mourningthescientist.com/truth.htm). Am ajuns la 21 de pagini acum şi mai am atât de multe de făcut. Studierea celui de-al Doilea Război Mondial este un câmp minat absolut de informaţii. Caută informaţii despre un lucru şi găseşti alte două lucruri de cercetat. Te simţi un pic ca şi cum ai fi un arheolog, săpând în trecut înăuntrul lui.

Un trecut pe care Ei ar prefera să nu fie scos la lumină. Putem mulţumi din nou

the NEW ORDER
Number 179 (133) Founded 1978 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are anti-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "Hug" or "Hug", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hut Hitler!
Gottfried Lauck

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NSDAP/AO este cel mai mare furnizor Lumea propagandei național-socialiste!

Reviste tipărite și online în multe limbi
Sute de cărți în aproape o duzină de limbi
Peste 100 de site-uri web în zeci de limbi

SS Defender
against Bolshevism
by Reichsführer SS Heinrich Himmler

Translated from the SS original

John Steinbeck: Der Giftpilz
The Poisonous
Mushroom

Translated from the Third Reich original
Der Giftpilz

Hitler
in Italy

English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of
High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im BSB

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

**Contact us to
find out how
YOU can help!**